

ПУШЧАВІК, міфічны ўладар абмежаваных абшараў у некранутым лесе («пушчы-дрымушчы»). Уяўляўся калматым, зарослым доўгім мохам па ўсім целе, не выключаючы носа і вачэй, веліканам. Ростам ён вышэйшы за самае высокае дрэва, што дапамагае яму далёка бачыць наваколле. Праз людзей, што высякаюць лес, П. давялося сысці ў векавыя дубровы, і таму ён робіць адно ліха і не шкадуе ні старых, ні дзяцей, ні жанчын, ні знямоглых, ні свойскіх жывёл. Калі нейкая істота зайшла ў пушчу, яе пагібель непазбежная, бо адным сваім выглядам П. здольны забіць ахвяру. Калі мэта дасягнута, П. не рагоча і не здзекуецца з ахвяры, як *Лясун*, а спакойна ідзе далей, нібы зрабіў звычайную справу. Непаваротлівы, лядашчы П. кепска бачыць, што ў яго пад нагамі. Гэта дапамагае чалавеку ўцякаць ад яго. Калі сустрэча немінучая, лічыцца, што трэба рабіць крутыя павароты ў розныя бакі і хутчэй пакідаць пушчу, за межы якой П. не адважыцца ступіць. П. даволі рэдкія, і шмат у якіх пушчах гаспадарылі адны толькі Лесуны.

Літ.: Никифоровский Н.Я. Нечистики: Свод простонар. в Витебской Белоруссии сказаний о нечистой силе. Витебск, 1995.

У. А. Васілевіч.